



JUNÁK, STŘEDISKO JESTRÁB, PAČEJOV



ŽÁDÁ ZDVOŘILE OBČANY A ZÁJMOVÉ SPOLKY

PAČEJOVSKA O FINANČNÍ PODPORU PŘI CHARITATIVNÍ AKCI NA POMOC

JANĚ BENDOVÉ, SNAŠE JAROMÍRA BENDY, RODÁKA Z PAČEJOVA,

**KTERÁ SE NE VLASTNÍ VINOU DOSTALA DO TĚŽKÉ ŽIVOTNÍ SITUACE A JEJÍ PŘÍBĚH SI
MŮŽETE PŘEČÍT NÍŽE.**

Akce bude trvat od 29. listopadu 2015 do 5. března 2016, kdy můžete finanční prostředky věnovat skautům, na Obecní úřad nebo prostřednictvím ostatních zájmových spolků a také formou dobrovolného vstupného na akcích, které budou v tomto období probíhat.

Získané finanční prostředky budou předány zástupcům rodiny Jany Bendové při zahájení Spolkového plesu v kulturním domě v Pačejově nádraží dne 5. března 2016 ve 20,00 hodin.

POMOZTE PROSÍM - DĚKUJEME



Jmenuji se Jana Bendová, je mi 36 let. Mám rodinu – manžela a dvě malé děti. Ondráškoví je 8 let a Nikolce 5 let. Ještě před rokem jsme žili normálním a šťastným životem, všichni jsme byli zdraví. Na podzim 2014 mi však zjistili nezhoubný nádor sluchového nervu a musela jsem podstoupit operaci, jejímž výsledkem měla být pouze ztráta sluchu na operované straně. Nikdo si nedovedl představit, jak moc nám to změní život.

Operace se bohužel nezdařila. Došlo ke krvácení do mozkového kmene, což bývá často fatální. Lékaři mi dávali mizivé šance na přežití. Dva měsíce jsem strávila na JIP na neurochirurgickém oddělení neschopná téměř žádného pohybu a komunikace. Vzhledem k rozsáhlému poškození mozku jsem nebyla schopná sama dýchat, polykat a byla jsem odkázána na dlouhodobou podporu plicní ventilace a výživovací sondy. Můj stav také zkomplikoval těžký oboustranný zápal plic a celkové selhávání organismu, kdy už si ani lékaři nevěděli rady. Ale děti byly mou velkou motivací, abych ten boj nevzdala. Tři měsíce jsem je neviděla ani ony mne.

Ke zlepšení a soběstačnosti mi může pomoci pouze intenzivní trénink a pravidelně se opakující soustavné rehabilitace ve specializovaných centrech. Zatím nejvíce mi přinesl pobyt v ADELI center v Piešťanech na Slovensku, který bohužel není hrazen zdravotní pojišťovnou. První měsíční pobyt se nám podařilo uhradit z rodinných financí. Je to ale tak finančně nákladné, že další pobyty nejsme schopni sami zafinancovat. Proto bych touto cestou chtěla poprosit všechny lidi s ochotou pomoci o finanční příspěvek na další rehabilitační pobyty, protože to je, zdá se, jediná naděje, jak se stát znovu plnohodnotnou maminkou a manželkou a vrátit se tak k normálnímu životu.

Za každou sebemenší pomoc budu velmi vděčná a všem předem moc děkuji.